

F. t. l. vedr. naturfredning.

Til nr. 22 (§ 54, stk. 11).

For så vidt angår ændringen af § 54, stk. 11, henvises til de almindelige bemærkninger om den foreslåede ophævelse af fredningsplanudvalgene.

Til nr. 23 (§ 55, stk. 1).

Ændringsforslaget til stk. 1 er en konsekvens af ressortændringen ved kgl. anordning af 5. oktober 1973, hvorved bl. a. statsskovvæsenet overføres fra landbrugsministeriet til miljøministeriet.

Til nr. 24 (§ 55, stk. 6).

Forslaget om et nyt stk. 6 i § 55 skyldes, at Dansk Skovforening har fremsat ønske om, at der tilvejebringes hjemmel til at fastsætte et ordensreglement for offentlighedens færdsel og ophold i private skove. Der har vist sig at være behov for mere detaljerede ordensregler for publikums ophold og færdsel end de, der kan opstilles med hjemmel i naturfredningslovens § 55, stk. 2-4, og i anden lovgivning. Som eksempler på aktiviteter, som der er behov for at regulere, men hvor den fornødne hjemmel ikke eksisterer, kan nævnes offentlige arrangementer, brug af åben ild og transtorradioer m. v.

Samtidig vil der gennem udstedelse af en bekendtgørelse med nærmere ordensregler blive mulighed for at fastsætte straf for overtrædelse, jfr. § 66, stk. 2, og en sådan straffehjemmel findes ikke i dag.

Udarbejdelse af ordensregler vil ske efter forhandling med de berørte interesseorganisationer, herunder særlig Dansk Skovforening.

Til nr. 25 (§ 56, stk. 1).

Ved den foreslåede ændring af § 56, stk. 1, er der indføjet et forbud mod at medtage løse hunde på offentligt ejede og privatejede udyrkede områder. Erfaringerne har vist, at der er behov for et sådant forbud mod at medtage løse hunde. En tilsvarende bestemmelse gælder allerede for færdsel i private skove og foreslås tillige indført for færdsel på offentlige og private strandbredder.

Ved gennemførelsen af bestemmelserne om almenhedens færdsel og ophold i 1969, blev der optaget et særligt forbud mod at medtage løse hunde ved færdsel i private skove. Baggrunden for dette forbud var hensynet til at beskytte dyre- og fuglelivet. Samme hensyn gælder imidlertid også for de udyrkede arealer og derfor foreslås forbuddet udvidet til at omfatte disse områder.

Til nr. 26 (§ 56, stk. 3).

Der har som for de private skove vist sig at

være behov for at fastsætte et ordensreglement for offentlighedens færdsel og ophold på udyrkede arealer. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 24.

Til nr. 27 (§ 56 a).

Ved gennemførelsen af den nye naturfredningslov i 1969 blev der gennemført en adgang for almenheden til færdsel og ophold på strandbredder og udyrkede arealer.

Bestemmelserne indeholder en række begrænsninger, som blev medtaget af hensyn til ejendommens ejer. Der er samtidig i loven hjemmel for fredningsnævnet for privatejede arealer – for offentligt ejede arealer miljøministeren (§ 54) eller vedkommende offentlige myndighed (§ 56) – til i særlige tilfælde at gøre undtagelse fra færdsels- og opholdsbestemmelserne, således at arealerne af ejeren vil kunne lukkes for almenheden.

Denne hjemmel er i overensstemmelse med den restriktive formulering kun blevet anvendt i ganske få tilfælde.

Det har imidlertid i perioden siden 1969 vist sig, at disse færdsels- og opholdsrettigheder i visse tilfælde har medført utilsigtede og uheldige virkninger.

Hovedårsagen har været den voldsomme udvikling inden for lystsejladser, der har medført et voldsomt pres på bl. a. de mange ubeboede øer. Hovedparten af disse øer er beliggende i områder, som er særligt søgt af lystsejlere, f. eks. Smålandsfarvandet, det sydfynske øhav og Limfjorden. Mange af øerne rummer et meget rigt fugleliv, heriblandt flere meget sjældne arter, som kun yngler på sådanne lokaliteter. Det stadig større antal sejlbåde og motorbåde – herunder det store antal svenske og tyske både – har bragt disse øers isolation til ophør, og de udgør en stigende trussel mod fuglelivet.

Der har således for ubeboede øer samt for visse andre kystnære arealer af lignende karakter, hvortil der er knyttet særligt følsomme naturvidenskabelige interesser, vist sig at være et særligt behov for beskyttelse mod færdsel og ophold og den dermed forbundne forstyrrelse og slid.

Ved den foreslåede ændring vil der blive skabt hjemmel til ved miljøministerens bestemmelse at gøre undtagelse fra færdsels- og opholdsbestemmelserne i §§ 54 og 56 for sådanne nærmere angivne områder.

Begrundelsen for at tilvejebringe en sådan særlig hjemmel for miljøministeren ligger i den herved tilvejebragte mulighed for på grundlag af en central vurdering og afvejning af de berørte naturviden-